

Sygn. akt IX U 581/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania D. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 stycznia 2018 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 581/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 23.1.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej D. S. (S.) prawa do świadczenia przedemerytalnego, gdyż na dzień rozwiązania stosunku pracy ubezpieczona nie udowodniła 30 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od tej decyzji, domagając się jej zmiany i przyznania świadczenia przedemerytalnego. Podnosząc, iż jej pracodawca ulega likwidacji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko o braku prawa do świadczenia przedemerytalnego z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Ubezpieczona urodziła się (...)

Od 1.8.2008 do 30.3.2017 pracowała w (...) S.A. KWK (...), w dziale kontroli jakości.

31.3.2017 pracowała w (...) S.A. KWK (...) (jeden dzień pracy).

Od 1.4.2017 do 27.4.2017 była zatrudniona w Spółce (...) S.A. Oddział KWK (...).

Kopalnia (...) nie jest samodzielnym podmiotem prawa, ale jest jednostką organizacyjną (...) S.A.

Zgodnie z statutem (...) S.A. jest pracodawcą w stosunku do ubezpieczonej, zaś Kopalnie są miejscem pracy dla zatrudnionych przez Spółkę pracowników.

Część przedsiębiorstwa (...) SA w postaci KWK (...) została zbyta na rzecz Spółki (...) S.A.

(...) S.A. może tworzyć i likwidować zakłady, oddziały, przedstawicielstwa, zawiązywać spółki, przystępować do spółek oraz uczestniczyć w innych przedsięwzięciach.

27.4.2017 ustal stosunek pracy ubezpieczonej w wyniku porozumienia stron na podstawie art. 30§ 1 pkt. 1 Kodeksu Prac, art. 10 ust. 1 ustawy z 13.3.2003 o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących zakładu pracy w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt. 29b ustawy z 20.4.2004 o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Ubezpieczona jest zarejestrowana jako bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w R. od 22.5.2017r. do nadal. 180 dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych upłynął 18.11.2017r. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych ubezpieczona nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

15.12.2017r. Powiatowy Urząd Pracy wystawił jej zaświadczenie potwierdzające powyższe informacje.

18.12.2017r. ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Ubezpieczona udowodniła łącznie 22 lata, 10 miesięcy i 6 dni okresów składkowych i nieskładkowych (ograniczonych w wymiarze 1/3 okresów składkowych).

(dowód: akta ZUS, w szczególności świadectwa pracy odwołującej -świadectwo pracy z (...) S.A. w B. KWK (...) za okres od 1.03.2008 do 27.12.2017r., pismo (...) w B. z dnia 9.01.2018r., zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy z dnia 15.12.2017r., wniosek o świadczenie przedemerytalne, decyzję Komisji Europejskiej z dnia 16.11.2016r., w szczególności pkt. 3 p.pkt.10, pkt. 6.2. 27i 28., zeznania odwołującej, akta osobowe ubezpieczonej z KWK (...), w szczególności umowa o pracę na czas określony z dnia 31.07.2008r. do 31.01.2009r., kolejna umowa o pracę z dnia 31.01.2009r. od 1.02.2009 na czas nieokreślony w charakterze próbobiorca kontroli ruchu w Zakładzie (...), pismo z dnia 5.11.2009r. uznające stanowisko pracy na którym pracowała ubezpieczona za pracę w warunkach szczególnych i zaświadczenie odnośnie pracy odwołującej od 1.08.2008 do 31.03.2017r. w KWK (...), kolejne zaświadczenie z dnia 30.03.2017r. z którego wynika, iż ubezpieczona była zatrudniona w KWK (...) od 1.08.2008 do 30.03.2017r. na stanowisku próbobiorca kontroli ruchu, powód wydania zaświadczenia porozumienie stron, przemieszczenie w ramach spółki, pismo z dnia 31.03.2017r. skierowane do ubezpieczonej z (...) KWK (...), zaświadczenie z dnia 31.03.2017r., pismo (...) S.A. KWK (...) z dnia 25.10.2018r.)

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, spójny i przekonujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Z 2017r. poz. 2148) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn,

lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.1)), zwanej dalej "ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych", i za ten okres opłaciła składki

na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017, poz. 1065) poprzez przyczyny dotyczące zakładu pracy należy rozumieć:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.3), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn

u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę

i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy.

Za okres uprawniający do emerytury uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS".

Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w art. 2 ust. 1 ustawy po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Do okresu 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 3, wlicza się:

1) okresy, za które, zgodnie z art. 75 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia, prawo do zasiłku dla bezrobotnych nie przysługiwało;

2) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych podjętego w tym okresie; w przypadku gdy zatrudnienie lub inna praca zarobkowa ustanie po upływie 6-miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje, jeżeli wniosek o przyznanie tego świadczenia zostanie złożony w terminie nieprzekraczającym 14 dni od dnia ustania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy odwołująca spełnia wszystkie przesłanki wynikające z wyżej cytowanych przepisów ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, iż (...) S.A., zwalnijąca pracowników, nie jest podmiotem, który ulega likwidacji.

Wynika to jednoznacznie z pisma (...) S.A. z 25.10.2018r., w który jasno stwierdzono, że Kopalnia (...) nie jest samodzielnym podmiotem prawa, ale jest jednostką organizacyjną (...) S.A. Zgodnie ze statutem (...) S.A. jest pracodawcą w stosunku do ubezpieczonej, zaś Kopalnie są miejscem pracy dla zatrudnionych przez Spółkę pracowników.

W takim stanie rzeczy ma rację organ rentowy, że likwidacja pracodawcy nie jest właściwą przyczyną rozwiązania stosunku pracy.

Taką podstawą jest rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, tj. art. 2 ust 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Odwołująca nie spełnia jednak przesłanek do przyznania jej świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż udowodniła łącznie na dzień rozwiązania stosunku pracy 22 lata, 10 miesięcy i 6 dni okresów składkowych i nieskładkowych, zamiast wymaganych 30 lat.

Ustalony przez organ rentowy staż pracy jw. był niesporny.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy w pkt. 1 na mocy art.477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej jako bezzasadne.

Sędzia